

Az MSZMP Csongrád Megyei Bizottságának állásfoglalása a megye iparának és mezőgazdaságának 1964. évi feladatairól

(Folytatás a 3. oldalról.)

tők és a helyi pártszervezetek kezében van. Ezekhez tartozik különösen a mi-

A mezőgazdaság

Az 1964. évi feladatainkat továbbra is a VIII. kongresszus határozatai szabják meg. A mezőgazdasági termelés és felvásárlás olyan ütemű növelését kell elérnünk, amely kielégíti a népgazdasági igényeit, s lehetővé teszi dolgozó parasztságunk életszínvonalának fokozatos emelkedését.

A mezőgazdaság termelésének értéke 1964-ben a terv szerint országosan 4—5 %-kal lesz magasabb, mint az 1963. évi, a felvásárolt termékek mennyiségét viszont 7,4 %-kal kell növelnünk. A megye mezőgazdasága fejlődésének üteme tervünk szerint mind a termelésben, mind a felvásárlásban megegyezik az országos célkitűzéssel, azonban — figyelembe véve a megye sajátosságait — néhány növényfélésegből a termelési és felvásárlási feladatok feszítettebbek az országos előirányzatnál.

E célkitűzések — figyelembe véve az 1963. évi eredményeket — reálisak, azonban teljesítésük nagyon komoly, felelősségteljes munkát követel a mezőgazdasági dolgozóktól éppúgy, mint a különböző szintű párt- és tanácsi szervek vezetőitől.

Mezőgazdasági célkitűzéseink megvalósítása érdekében első helyre az előirányzott kenyérgabona termelése és felvásárlása biztosítását helyezték. Ennek érdekében az első lépést megtették azzal, hogy 1963. október 25-ig az 5 %-kal felemelt területen a kenyérgabonát elvetették. Mezőgazdasági üzemek előtt most az a feladat áll, hogy fokozott gondot fordítsanak a vetések további ápolására, a tavaszi fejtrágyázásra, a rendelkezésre álló műtrágyamennyiségnek a kenyérgabona-területre való koncentrálására. El kell érünk, hogy a vegyszeres gyomirtást a kenyérgabona 60—65 %-án elvégezzék. Mindezekhez a szükséges feltételek és eszközök rendelkezésre állnak. Az eddigi munkák és az időjárás alakulása lehetőséget ad arra, hogy 1964-ben a káfasztrális holdankénti 12 mázsás átlagtermést elérjük. Ez természetesen a talajadottságtól függően más és más követelményeket állít az üzemek elé. A kenyérgabona vetésterülete mindaddig nem csökkenhet, amíg azt az átlagtermések jelentős emelkedése nem teszi lehetővé.

Mezőgazdaságunk másik jelentős termelési feladata a megye takarmánybázisának kialakítása, a növekvő állatállomány számára a szükséges takarmány rendszeres megtermelése. Ennek egyedül járható útja az egységnyi területről a lehető legtöbb és legjobb minőségű takarmány betakarítása. A takarmánytermesztésben feltétlenül érvényesíteni kell a korszerű nagyüzemi módszereket:

- jó talajelőkészítést,
- szakszerűen, gondosan és időben előkészített vetést,
- optimális növényállomány biztosítását,
- jó talajergőgazdálkodást,
- korszerű növényvédelmet és növényápolást.

Mindezek együttes alkalmazásával a kukorica átlagtermése ez évben érje el a 17 mázsát holdankénti májusi morzsoltságban. (Területenként differenciáltan.)

A növényi fehérjeszükséglet fokozottabb kielégítése érdekében a lucerna holdankénti termésátlagát ki kell mozdítani a mélypontból és 1964-ben el kell érnie a 21—22 mázsás holdankénti szénatermést.

Indokolt, hogy már ebben az évben gyökeres fordulatot érjünk el réteink és legelőink fűhozamának növelésében. Ezt elsősorban a talaj termőképességének javításával érhetjük el. (Műtrágya-

nőség javítása, nagyobbrészt a gyártmányfejlesztés és a munka jobb megszervezése.

zás, szerves trágyázás, talajjavítás, öntözés stb.).

1964. évi tervünk bizonyos vetésszerkezeti változásokat követelt, különösen az iparnövények és szerződéses rendszerben termelt árunövények tekintetében. Elsősorban olyan árunövényeket fogunk termelni, amelyek a népgazdaság szempontjából fontosak és exportigényeket elégítenek ki. Ilyenek elsősorban a cukorrépa, a fűszerpaprika, a lucernamag, a kender, a vöröshagyma, a fokhagyma. Különösen fontos a cukorrépa-terület növelése, mert ez a termelő üzem és a népgazdaság számára egyaránt fontos és gazdaságos.

Az állattenyésztésben a terv a közös állatállomány további fejlesztését jelöli meg. 1964-ben el kell érni, hogy a háztáji állatállomány semmiképpen se csökkenjen, a közös állatállomány pedig jelentősen növekedjen. A sertésenyésztésben elsődleges feladat a kocaállomány szaporítása, 1964. végéig mintegy 20 %-os növekedést kell elérni a tanácsi szektorban. Ez az alapja a vágósertés termelési feladatok megvalósításának.

A szarvasmarha-állományt 1964-ben továbbra is változatlan szinten kívánjuk tartani. Itt elsősorban a tehénlétszám növelése a fő feladat. Ezt főként a termelőszövetkezetekben és az állami gazdaságokban kell megvalósítani. Felhívjuk a termelőszövetkezetek figyelmét, hogy a 3004/6-os kormányhatározat nyújtotta lehetőségekkel éljenek.

Az 1964. évi tervek megvalósításához az állam több gépet, termelési eszközt biztosított a mezőgazdaság számára idáig. A megyei beruházási keretből közel 200 különféle létesítményt tudunk megépíteni a termelőszövetkezetek részére. A szőlő- és gyümölcsfeldolgozókat tovább folytatjuk 1964-ben, a rendelkezésre álló eszközökből 1000 kat. hold szőlőtelepítést és 1100 kat. hold gyümölcsfeldolgozó telepet kell megvalósítani. 1964. első felében 36 000 tonna vegyes műtrágyát kapunk, ami 50 %-kal több a múlt év első felében felhasznált mennyiségnél. Ez igen jelentős, mivel a műtrágya-használata egyik feltétele a termelés növelésének.

Jelentősen növekszik ebben az évben az öntözési terület is. Itt az a feladat, hogy az újjal együtt a meglévő területeket jobban kihasználjuk. Az állam által adott jelentős eszközök ellenére sem tudjuk a termelőszövetkezetek minden igényét és szükségletét kielégíteni. Különösen a szövetkezetek közös istállóinak, raktárainak hiánya okoz már ma is sok gondot. Nincs lehetőségünk arra sem, hogy a mezőgazdaság minden ágazatát és területét egyaránt fejlesszük modern gépekkel és berendezésekkel. Éppen ezért anyagi, műszaki eszközeinket az olyan termelési feltételek megteremtésére összpontosítsuk, amelyek népgazdasági szempontból, a gazdaságmozgalom erősítése szempontjából is a legfontosabbak, és ahol felhasználásuk a legnagyobb eredménnyel jár. Így segíthetjük elő a többtermelést, a termelőszövetkezetek gazdasági megszilárdítását, jövedelmezőségük fokozását.

1964-ben a párt, a tanács és a tömegszervek előtt továbbra is legfontosabb feladatként a gyenge termelőszövetkezetek gazdasági, szervezeti és politikai megszilárdítását tartjuk. Ez azért is fontos feladat, mivel a mezőgazdasági termelést jelentősen lehet növelni a gyenge termelőszövetkezetek közepes szintre való felhozásával.

Már most — a zárszámadások és tervkészítések idején — helyes számba venni és kijelölni, hogy melyik gyengén gazdálkodó szövetkezet milyen segít-

séggel emelkedhet fel a közepesek kategóriájába. Itt változatlanul legfontosabbnak tartjuk, hogy a gyenge termelőszövetkezeteket hozzáértő, jó szervezőkészséggel rendelkező vezetőkkel segítjük. Ennek egyik módja az arra alkalmas személyek átirányítása, másik pedig, hogy a nagy tapasztalattal rendelkező, jó szövetkezeti elnök, állami gazdasági igazgató, vagy szakvezető vállalja egy-egy gyenge szövetkezetben az elnöki vagy szakvezetői funkciót. Gazdasági téren az állam által rendelkezésre bocsátott eszközöket is elsősorban a feladatok megvalósítására koncentrálnuk.

Mindezek figyelembevételével mintegy 15 gyenge szövetkezetet tudunk megerősíteni úgy, hogy azok elérjék a közepesen gazdálkodók színvonalát, miközben a közepesen és jól gazdálkodó termelőszövetkezetek is tovább fejlődnek.

A munka díjazása, a jövedelem elosztásának módja a szövetkezeti életnek olyan kérdése, amelynek jó megoldása nagymértékben előreviheti a termelőszövetkezetek felemelkedését. Ezért 1963. tavaszán azt a célt tűztük ki, hogy ne legyen egyetlen szövetkezet sem, ahol nem alkalmaznák az anyagi ösztönzés elvét. Ez nem taktikai, nem átmeneti intézkedés, hanem hosszú ideig a termelés fokozásának egyik legfontosabb eszköze. Az 1963-as gazdasági év azt bizonyítja, hogy azok a termelőszövetkezetek, ahol szem előtt tartották a tagok anyagi érdekességét, és helyesen alkalmazták a helyi lehetőségekhez alkalmazkodó jövedelemelosztási formákat, ott a munkákat jó minőségben, határidőre elvégezték és ezzel jelentősen növelték a gazdasági eredményeket. Az anyagi eszközök alkalmazása nem jelenthet visszalépést, nem szabad, hogy aránytalanságokat okozzon és nem gátolhatja az anyagi-technikai eszközök széles körű bevezetését.

További feladatunk, hogy 1964-ben minden szövetkezetben alkalmazzák a helyi adottságoknak legjobban megfelelő ösztönző módszereket. Az eddigi tapasztalatok azt bizonyítják, hogy legjobban bevált módszer a munkaegység jóváírással együtt az össztermésből való premizálás. A másik legelterjedtebb forma — főként az állattenyésztésben — a terven felüli teljesítmény premizálásával kiegészített munkadíjazás, valamint a célpremiálás. Az anyagi ösztönzés a termelési, pénzügyi tervekkel egy időben kerüljön kidolgozásra és a termelőszövetkezet közgyűlése hagyja jóvá. A különböző jövedelemelosztási és ösztönzési módszerek nem gyengíthetik a szövetkezetek szocialista jellegét, hanem annak erősítését kell szolgálniuk.

1964. évi termelési és felvásárlási tervünk teljesítése érdekében a párt- és tanácsi szerveknek egyik legfontosabb feladatuk, hogy az 1964. évi termelőszövetkezeti termelési és pénzügyi tervek tükrözzék a megye tervcélját. Ennek érdekében igen komoly politikai nevelő és meggyőző munkát kell végezni. A végleges termelési és pénzügyi tervek elkészítése előtt a megyei, a járási, a városi tanácsi és pártszervek vezetői behatóan tanácskozzanak a tsz-ek veze-

tőivel, a pártvezetőséggel, és meggyőző munkával érik el, hogy a népgazdasági igények kielégítéséhez szükséges növényeket, termékeket a termelési tervekben megtervezzék és megtermeljék. Ez a város és falu dolgozóinak együttes érdeke. A termelőszövetkezeti pártszervezetek, az szövetkezetben dolgozó kommunista elsősorú feladata, hogy politikai felvilágosító munkával mozgósítsák a dolgozókat célkitűzéseik végrehajtására, a terméshozamok és az árutermelés növelésére, a tervek teljesítésére.

A közös gazdaságok erőteljes fejlesztése mellett a tagság és az ország ellátása szempontjából komoly gondot kell fordítani a háztáji és egyéni gazdaságok termelésére és árutermelésére. Jelentőségüket a paraszti önellátás mellett az is indokolja, hogy a felvásárlásra kerülő tojásnak több mint a felét, a tejnek egyharmadát, a baromfinak majdnem felét és a hizott sertésnek közel egyharmadát a háztáji gazdaságok termelik. E gazdaságok fontos tényezők nemcsak tervünk teljesítése szempontjából, de a szövetkezeti parasztság jövedelmének emelése szempontjából is. A termelőszövetkezeti tervek készítésekor vegyük figyelembe — a közös állatállomány takarmányellátása mellett — a háztáji gazdaságok ilyen irányú és egyéb szükségleteit is. Más oldalról a törvényességet és a tsz-alapszabályt sértő, a helyenként jelentkező liberális gyakorlatot meg kell szüntetni.

A nagyüzemi mezőgazdasági termelés elengedhetetlen feltétele, hogy a fejlett technikával bánni tudó szakmunkások minél többen legyenek a termelőszövetkezetekben. Ennek érdekében tovább kell szélesíteni a szakmunkásképzést. A szakmunkásképző tanfolyamok — mint a felnőttek oktatásának új, tömeges formái — azért is nagy jelentőségűek, mert alapokon általános és szakmúveltséget, világnézeti és politikai ismereteket nyújtanak a termelőszövetkezeti parasztság számára.

A mezőgazdasági üzemek egyre növekvő gépellátása megköveteli, hogy még a tél folyamán, a jelenlegi 500 traktorista képzésén túl, mintegy 400 traktoros képzését szervezzük meg. Ezt indokoltá teszi, hogy a kettős műszak beállítás sok esetben traktoroshiány miatt nem volt megvalósítható. Ezenkívül a téli hónapokban meg kell szervezni a termelőszövetkezeti elnökök, agronómusok és főkönyvelők kéthetes tanfolyamát.

Megyénk mezőgazdasági termékeinek exportja évről évre növekszik mind a baráti, mind a kapitalista országokba. Ezt a mennyiséget lehet növelni, ha javítják a termelőszövetkezetekben a minőséget, fokozzák a primárárak termelését és a megtermelt árut megfelelően előkészítik szállításra. A felvásárló vállalatok fokozzák az exportarányt az áru megfelelő előkészítésével, minőségi követelmények betartásával, a szállító- és csomagolóeszközök időbeni biztosításával.

A megyei pártbizottság szükségesnek tartja, hogy a járási-városi pártbizottságok gazdaságsszervező munkájának alapvető célja legyen a termelő üzemek és tervező intézetek pártszervezeteinek irányítása, hogy azok képesek legyenek eredményesebben dolgozni. Azt kell elérni elsősorban, hogy a pártszervezetek ismerjék és hozzák felszínre azt a hatalmas alkotóerőt, amely a termelő üzemek kollektívájában van és amely nélkül a szocialista építés következő éveiben a nehezebb és bonyolultabb gazdasági feladatok megoldása elképzelhetetlen.

A járási, városi pártbizottságoknál, valamint a termelés területén dolgozó pártalapszervezeteinknél ma jobb hatásfokú munkára van szükség. A helyi pártszervezetek szakítsanak az általánosságba fulladó, az idejét múlt, hatástalan gazdaságsszervező módszerekkel. Konkrétabban és operatívabban dolgozzanak. Következetesebben támaszkodjanak a politikai tömegmunkában az edzett, kipróbált régi harcosokra, a lelkes és áldozatkész fiatalokra, s mindazokra, akik öntudatosan és minden feltűnés nélkül már eddig is nagy részt vállaltak céljaink, tennivalóink valótársaként.

A megyei pártbizottság a fentiek megvalósításában látja annak feltételét, hogy ebben az évben tovább növekedjen megyénkben a lakosság életszínvonal. Ez a cél, és ennek elérése érdekében a megyei pártbizottság számol minden becsületos dolgozó erőfeszítésével.